

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 113.

33te Møde.

Onsdagen den 13de Marts.

(Fortf.)

Jagd (fortsat): Det kan derfor ikke undgaaes, at man ved Bedømmelsen af ethvert enkelt af disse Lovforslag kommer til at anstille Sammenligninger imellem dem Alle; ja, dette bliver endog nødvendigt, naar man retfærdigt skal veie de paagældende Samfundsklassers Interesser mod hinanden. Den 1ste interessante Jagttagelse, der ved en saadan Sammenligning træder frem for Tanken, er den, at ethvert enkelt af disse Lovforslag synes at være bygget paa et, fra de andre afvigende, Princip. Medens saaledes Lovforlaget om Bagernæringen i Kjøbenhavn synes at være bygget paa den Anskuelse, at Privilegier, der paa en ubillig Maade begunstige de enkelte Individuer ligeoverfor det Almindelige, kunne hæves uden at Vedkommende derfor have noget retsligt Krav paa Erstatning, saa betinger derimod Forslaget til Hartkornets Egalisering netop, at Vedkommende skulle have Erstatning for de ophævede Begunstigelser; og medens Forslaget til Ophævelsen af flere ældre Skatter og Skatteligninger søger at ligne Skattebyrden paa de forskellige Skatteydere fuldkommen i samme Forhold som tidligere, uden Hensyn til om denne tidligere Bæftatning var retfærdig eller ikke, saa gaaer derimod nærværende Lovforslag ud paa at borttage Byrden fra Nogle og lægge den paa Andre. Denne Uoverensstemmelse i Principer skulde jeg imidlertid gjerne forsoner mig med, hvis Hensigten med disse Lovforslag derved paa en retfærdig Maade kunde opnaaes; men dette synes langtfra at ville blive Tilfældet. Jeg formener nemlig Hensigten at være, ikke blot at lette Regjeringens Virksomhed ved at bringe mere Simpelt og Enhed ind i de administrative Forretninger, men jeg formener, at

Hovedhensigten skulde være, at opfylde et Retfærdighedskrav imod de af tidligere Lovgivning og Forhold mindre begunstigede Statsborgere. Dette forekommer mig nu saa lidet at kunne opnaaes ved de 3de allerede under Behandling tagne Lovforslag, at det tværtimod synes klart, at de tidligere lidet Begunstigede herefter ville blive det endnu mindre. Saaledes ville for Kjøbstadernes Vedkommende netop mange af de meest forarmede Smaakjøbstæder komme til at bære en mere trykkende Skattebyrde end deres mere velhavende Medbeilere, og, naar man vil forfølge Conseqventerne af disse Lovforslag ud i det praktiske Liv, da vil man finde, at Udbyttet af disse 3de Lovforslag vilde paa mange Steder blive, at Enkelte ville paaføres en i Forhold til Andre ofte 3 à 4 Gange saa stor Forøgelse i Skattebyrden, og en fattig By som Ringkjøbing vil til Exempel, ifølge foreliggende Lovudkast, paaføres en meer end dobbelt saa stor Byrde som Jyllands rigeste Handelsstad, Aalborg. Saaledes vil hiint Retfærdighedskrav langt fra blive opfyldt; og kun Besidderne af det privilegerede Hartkorn ville vinde ved Forandringen, hvilket jeg ved en flygtig Underøgelse skal forsøge at bevise. Det er, som 2de foregaaende Talere nyligt bemærkede, ingenlunde en aldeles ubetydelig Byrde, som ved Udredelsen og Underholdningen af Rytterheste hidtil har paahvilet det privilegerede Hartkorn, og naar den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbings 2det Distrikt (Woserup) igaar udtalede en modsat Formening, da kan dette være hans individuelle Anskuelse, men er ingenlunde et Faktum, eftersom Erfaringen stedse har vist, at naar ved Forpagtninger eller lignende Overdragelser en Anden har maattet overtage denne Forpligtelse, da er det baade blevet betragtet som en Byrde og betalt som saadan. Det er vistnok vanskeligt, ved en bestemt Beregning noigtigt at opgøre denne Byrdes Størrelse, men jeg troer ei at